

Comencem la sessió fent una rellegida del document. Tracta molts temes diferents, tornem a llegir-lo per detectar aquells que ens criden més l'atenció.

De seguida sorgeixen força enfocaments de reflexió arran del document:

- **Volem que els nostres fills triomfin.** Els hi transmetem aquest objectiu, sovint inconscientment amb frases com: Molt bé ho has aconseguit!, Ets un crack!, Ets el millor! I els fem entendre que això és el que volem, és el que ens fa contents, és el que esperem d'ells... I els creem un pes innecessari.
- **No passa res si el nostre fill no és un crack.** Ensenyar-los a que cal esforçar-se, transmetre el valor del compromís i de la superació personal, però centrant-nos en el camí, no en un objectiu final concret. Podríem doncs canviar les frases per Molt bé, t'has esforçat al màxim!!! Veus que bé quan intentem fer les coses el millor possible!!!
- **Deixar-los gaudir de l'èxit abans de passar a un altre.** Els nostres fills gairebé a diari van aconseguint una sèrie d'objectius, petits èxits i moltes vegades no deixem que els gaudeixin, doncs quan han aconseguit un, ja els hi marquem un de nou.
- **Ni l'èxit és el millor, ni el fracàs el pitjor.** Sovint un es pot convertir en l'altre. El que importa és saber-los gestionar, tant els èxits com els fracassos. Extreure'n un aprenentatge, que els facin créixer. Que no els bloquegin.
- **El pitjor és no fracassar mai.** Vol dir que no ho han intentat mai. Aquells nens que estan "envueltos en algodones". Que pobres per que no fracassin... Millor li faig jo... Perquè no s'equivoqui... Pensant que els fem un bé, no els estem preparant per la vida, un dia o un altre hauran de viure fracassos, i quan abans els visquin millor, sinó el dia que els hi arriben se'ls hi cau el món a sobre, **no saben gestionar el fracàs.** A més de la mateixa manera els hi transmetem que no confiem en ells. Preferim fer-ho nosaltres perquè en el fons no confiem en que ho facin bé, ni confiem en que puguin superar el fet d'equivocar-se. Això ells ho noten i aquesta por nostra passarà a ser seva.
- **Naturalitzar el fracàs.** Forma part de la vida quotidiana de tots. Els mestres, els pares, les mares... tots fracassem en algun moment i els nens ho han de saber. Se'ls ha d'ensenyar a buscar solucions, donar-los estratègies i saber mantenir-nos al marge. Donar-los la confiança de poder gestionar ells mateixos els seus fracassos, sense deixar-los sols, nosaltres estem allà, que ens sentin a prop, que se sentin recolzats però no substituïts. El fracàs és part del desenvolupament de la persona. Sovint és el punt de partida de l'èxit futur.
- **L'èxit que aclama la nostra societat actual, és realment l'èxit verdader?** En el fons el que busquem és la felicitat dels nostres fills, aquest és el nostre verdader èxit. Els hem de fer veure que hi ha èxits enganyosos. Davant un esportista d'elit, una estrella de cine... Preguntar-nos: és més feliç que el que tenim assegut al costat? Fer-los valorar l'esforç que ha hagut de fer l'esportista d'elit per arribar allà és el que compte. Els podem empènyer cap a aquest esforç, però sense oblidar mai gaudir del camí. Ensenyar-los l'esperit de superació personal, sense perdre el nord de vista.
- **Els èxits moltes vegades els centrem en les notes, en resultats.** A la nostra època hi havia els considerats intel·ligents, els que treien bones notes i els considerats tontos, els que treien males notes. Tot i que no podem generalitzar, avui en dia molts dels considerats tontos són els que en el món actual se'n sabut

buscar la vida, perquè han hagut d'aprendre a buscar estratègies, s'han hagut de superar, han passat dificultats... aquells que van tenir el camí de roses, probablement ara ho han tingut més difícil.

- **Treballem i donem valor a l'èxit emocional.** Avui en dia el concepte de l'èxit va lligat a l'aspecte econòmic, professional etc... i oblidem aspectes més senzills i quotidians de la vida relacionats amb l'èxit emocional. Hem d'orientar als nostres fills cap a aquest èxit, ajudar-los a fer l'anàlisi del seus errors, valorant positivament el fet de poder rectificar, aprendre dels errors.
- **Fer-los reflexionar sobre tot allò que els fa feliços** pot servir com a eina per minimitzar el sentiment de fracàs en alguns moments. S'ha d'aprendre a donar la justa valoració a cada situació de la vida. **La importància de saber relativitzar.**
- **A vegades l'èxit ve donat pel factor sort.** Quan qui ha tingut l'èxit ha estat per sort, i no pas per haver-se esforçat més que els altres... amb els nens ens costa més de gestionar. Com explicar que aquell ho ha aconseguit sense esforç? Han de saber que el factor sort existeix. Com en molts d'altres aspectes i encara que als nens els costi més d'entendre, no hem d'enganyar als nostres fills. Tot allò que forma part de la vida, tard o d'hora formarà part de la seva. No els deixem al marge de la realitat per protegir-los, a curt termini sembla que els fem un favor però a la llarga els passa factura. La importància de preparar-los per la vida real.
- **Mostrar als fills les nostres emocions.** Una bona manera d'ajudar als nens/es a saber gestionar les seves emocions, és començant per mostrar les nostres. No som super-mares, ni super-pares, ni super-mestres... som persones igual que ells.
- **Els nostres fills saben gestionar l'èxit?** Tenim clar que hem de fer que els nostres fills visquin fracassos i que els aprenguin a gestionar, però saben gestionar l'èxit? Això potser no ens preocupa tant però també és molt important. El nen "pedant" no sap gestionar l'èxit. Però també hi ha diferents casos de nens que no saben gestionar l'èxit i que passen més desapercebuts, com el qui podria enriquir molt el grup amb les seves intervencions però prefereix mantenir-se al marge perquè no li agrada l'èxit. A vegades cal forçar els nens, en mesura, perquè puguin descobrir nous aprenentatges.